

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִלּ וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ז - חלק ו'

קונטרס 786

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

הרב מאיר שטרן

הרב דארתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל
טל: 046987107 046990382 ת.ד. 33

ה' שבט תש"ע

ביבמות (צו ע"א) בכורות (לא ע"ב) דאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בבכורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה כחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתותיו דובבות בעולם הבא. ואמרתו לפרש תוכן של "שפתותיו דובבות", מהו המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם אחד, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו כבקשתו "למדו תורתו" [גטין ס"ו] ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכוחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטור את כל העולם מן הדין. וכמבואר בזוהר הקדוש (ח"ג דקכ"ח) וזה לשונו: אנן קיומי עלמין, דעלמא מתברך בגינן.

על כן בואו ונחזיק טובה להרה"צ רבי שלום יהודה גראס, כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א, שזוכה ומזכה רבים בהשתדלותו יומם ולילה להפיץ "אור הזוהר" ולהלהיב את ליבות בני ישראל קדושים, לעסוק וללמוד תמידין כסדרן את תורת הרשב"י בזוהר הקדוש, ומלבד גודל ההתעוררות שנשמט בני ישראל מקבלים על ידי למוד זוהר הקדוש להתקרב להקב"ה באמונה שלמה ולתשובה שלמה באמת, להטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, זוכים גם לעורר התנא הקדוש הרשב"י שימליץ טוב בעדנו לפטר אותנו מן הדין, ויגולו עלינו מדת הרחמים, שנזכה לגאולה שלימה במהרה, אמן כן יהי רצון.

כה דברי ידידו עוז מוקירו כערכו הרמה
מברכו בהצלחה גדולה בעבודתו הקדושה הנ"ל
מאיר שטרן

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

שיעורים מיוחד הקדוש

שיעורי אור הרשב"י

מפעל "הוזהר העולמי" מייסד בימים
אלו את שיעורי "אור הרשב"י", בו
ילמדו בעז"ה את הוזהר הקדוש

24 שעות ביממה,

(כפי שתיוקן רביה"ק הרמח"ל זצ"ל,
שילמדו ברצף בלי הפסק)

במקומות הקדושים:

הכותל המערבי,

קבר רחל

וציון הרשב"י.

סביב השעון, 24 שעות ביממה!

כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זצ"ל, בזהר
הקדוש פרשת נשא: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר
הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמין". באור הדברים: בזכות
החבור שלך, ספר הוזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן
הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

הנכם מוזמנים להצטרף למסירת שיעורי "אור הרשב"י" (אפשרות למילגה)

אמרו לנו חז"ל: המתחיל הוא העיקר. מובא בספה"ק (ישמח משה, פרשת כי תבא דף ק"ל

ע"א) וז"ל: וידוע דכל דבר יש שלשה חלקים היינו ראש תוך סוף, והנה המתחיל והגומר הוא העיקר, עכ"ל.

כל הרוצה לזכות ולהיות מן הראשונים שמוסרים שיעורים במקומות הקדושים,

מוזמן לשלוח פקס כדי שנוכל לארגן משמרות לימוד הוזהר

במוננים קבועים 24 שעות ביממה.

נפרסם בעלונים בעז"ה את פרטי השיעורים המתקיימים בכל אתר ואתר, כמו כן ניתן לקבל את פרטי השיעורים,

ע"י בקשה בפקס 02-1300-995 או באימייל hazohar@gmail.com

להצטרפות למסירת / לימוד ב"אור הרשב"י"

שם הרב _____

כתובת _____ עיר _____

טלפון _____ נייד _____

יום _____ שעה _____ בהתנדבות?

מקום השיעור _____

מסירת שיעור או לימוד _____

נא למלאות ולשלוח בפקס 02-995-1300

חלק מהשיעורים:

חול קבר רחל
ליל חמישי יום שלישי

1:30 12:00

1:45 12:15

2:00 12:30

2:15 12:45

2:30

2:45

הרב שלום יהודה גראס אדמו"ר מהאלמין שליט"א

הרב מאיר חיים דיין שליט"א, ראש הכולל

הרב שמואל נתנאל בלום שליט"א

הרב אליהו חיים פלדמן שליט"א, מגיד שיעור.

הרב ברוך גולומבו שליט"א

ר' יעקב אביטן שליט"א

דיליה, ולית דרכיב עליה, דלית לעילא מגייה, ובגין דא אתקרי עלת על
כל עלאין.

ושמחן אלין אינון צנורין, ושמהן דעלייהו מבוועין דנחתינ לצנורין, וכל
צנורין אינון פאברין דשעור קומה, דאזלין בשעור ובמדה
ובתקלא, הדא הוא דכתיב (איוב כח כה) ומים תפן במדה, והא אוקמוה פל
חד איהו מקבל כפי שעוריה, וכפי מדה דיליה, ואית נביעו לעילא דלית
ליה מדה ושעור ומשקל, והא אוקמוה, (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט
במדה במשקל ובמשורה, במדה בחמש תקונין דה' עלאה, במשקל דא
ו', במשורה דא ה', משפט דכלא דא י', הדא הוא דכתיב (ישעיה טז) ויגבה
יהו"ה צבאו"ת במשפט, דאיהו גבה מעל גבה שמר.

חמש זמנין פגוונא דא אאאא וסימנך (שמות כח יח) פתוחי חותם. אמר
ליה רבי אלעזר, והא הכא שור"ק בנקודה חדא בפתוחי חותם,
והכא בתלת נקודין באתריה, אמר ליה, באתר דאית ו' איהו שור"ק
בנקודה חדא, באתר דלית ו' איהו שור"ק בתלת נקודין באתריה, עלאה
ואמצעיתא ותתאה.

חמש נקודין אינון אלהי"ם, פגוונא דא אאאא, תמניא נצוצין אינון
תמניא יודי"ן דסלקין תמנין, רקיע דאיהו דיוקנא דו' דאיהו רמיזא
בקמ"ן, הא פ"ו פחשפן אלהי"ם, ואלין נקודין עלייהו אתמר פתוחי
חותם, פתוחי דאימא עלאה, דאיהי חותם, פלהון פתוחין בה וכלהו
מצויירין בה ומתגלפאן בה, ואיהי חותם דכלהו, תשע נקודין אינון
גליפין בה, תמניא ניצוצות ורקיע, ואיהו עשירית לון, תשע נקודין עד
צדיק, ואיהי חותם דכלהון, פמה דאת אמר וצאצאיו חתם באות ברית
קדש, והני אינון תשע מתפא לעילא, ואימא עלאה חותם דכלהו, פתר
על פלהו, ובה נהרין פמרגלאן דנהרין בכתרא.

ומסטרא דאלין נקודין אתקריאת שכינתא שיחה דכלא, שיחה דמלאכי
השרת, שיחת דקלים, שיחת הרוחות, שיחת עופין, שיחת כל
ברין דעלמא, אלהי"ם בלא נקודין אתקרי אלם, ודא רזא דמלה (שם ד
א) או מי ישום אלם, או מי, מ"י ודאי, אימא עלאה, מאן שוי אלם
לאימא עלאה, עלת העלות דחילא דכלא בידיה.

דבר (דף קלז ע"א) אחר זה ספר תולדות אדם, זה ספר, דהא כמה ספרין
אינון, ספרא דרב המנונא סבא, ספרא דחנוך, ספרא דרפי
פרוספדאי, תא חזי, יומא חד אערענא באתר דרפי פרוספדאי, אנא
וחברייא, ותקינת לן אמיה דרפי פרוספדאי מנרתא בשבעה בוצינין,

וּאִפְקַת סִפְרָא דְרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי, כִּי הוּוּ קָרְאֵן בְּסִפְרָא דָּא הִכִּי הוּוּ נִחְתִּין
חֵיילָא דְמִלְאֲכִיָּא לְסַחְרָא לֹוֹן, כְּבִגֵּי נָשָׂא דְמַתְקַבְּצִין לְחוּפָה בְּמִזְמוּטֵי
חָתָן וְכֹלָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה נְחִית בְּכָל מִשְׁרַיִן דִּילֵיהּ, לְמִשְׁמַע
מְלִין מַהֲהוּא סִפְרָא, וְאָבוּי דְרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי הָוָה נְחִית לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא עֲמִיהּ, לְמִשְׁמַע מְלִין דְּבִרְיָה רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי, וְלִילֵיאָ דָּא לֵיל דְשְׁבוּעוֹת
הָוָה, וְהִכִּי הָוָה חֲדֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאֲלִין מְלִין פִּיּוּמָא דְאֲתִיְהִיבַת
אוֹרִייתָא כְּטוֹרָא דְסִינֵי.

לִירֵיאָ חֲדָא אֲזִדְמֵן לָן לְמַהוּי אוֹשְׁפִיזִין בְּבֵית אַמִּיהּ דְרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי,
וְתַקִּינַת לָן פְּתוֹרָא וּמְנִרְתָּא, וְהָוָה רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי אֲתַכְנֵשׁ לְהֵהוּא
עֲלָמָא, אֲמֵרַת אַמִּיהּ רַבָּנָן, וְהָא לָא הוֹיִתוֹן שְׂרַיִן לְפְתוֹרָא דָּא כְּלָא
אוֹרִייתָא, מֵאִי אֲשַׁתְּנִי זְמַנָּא דָּא מִשְׁאַר זְמַנִּין, אַמִּינָא לְחִבְרֵיא נִפְתַּח בְּמִילֵי
דְאוֹרִייתָא, דְלָא יִיתֵי תַקְלָה לְהֵאִי עֲנִיאָ עַל יְדֵנָּא, דְאִם יִדְעַת דְּבִרְיָה אִיהוּ
מֵת, יִיתֵי תַקְלָה עַל יְדֵנָּא וְתַמּוּת קָדָם זְמַנָּה, אֶפְתַּח בְּאוֹרִייתָא.

פְּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָּא נִשְׁמַתָּא, כַּד נִפְיֵק מִמְעֵי אַמִּיהּ
אֲתַמַּר בָּהּ (בראשית א ב) וְהָאֲרִיץ הִיִּתָּה תְהוֹ וּבְהוּ וְחִשָּׁף עַל פְּנֵי תְהוֹם,
דְּנִפְיֵק עֵינּוּי סְתִימִין, אֶפְתַּח עֵינּוּי מִיַּד (שם א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי
אוֹר, בְּתַר דְּאֲתַכְנִישׁ מַהֲאִי עֲלָמָא נִשְׁמַתִּיהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ (שם ט) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַיָּמִים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיְבֻשָׁה, פִּיּוֹן
דְּאִסְתַּלְקַת נִשְׁמַתָּא מִיָּנָה גּוּפָא אֲשַׁתְּאַרַת (דף קלו ע"ב) יְבֻשָׁה, אֲמֵרַת לֹוֹן,
רַבָּנָן, מְלִין אֲלִין לָאו אֵינּוֹן אֶלָּא מַהֲהוּא עֲלָמָא, אֲזִלַּת לְהֵהוּא שְׂרָגָא
דְהוּוּ לָהּ סִימָנָא בֵּיהּ, דְכַד רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי הָוָה חֵי הָוָה שְׂרָגָא מִתְנַעֲנְעָא
וְנִהְרָא בְכַמָּה נְהוֹרִין מְרַקְמָן, חֲזַתְהּ לְנִהוּרָא דְאֲתַחְשַׁכַּת, מִיַּד אֲמֵרַת, רַבָּנָן
רַבָּנָן, אֲבָדָה קָא אֲתַאבִּידַת לִי, וְאֵנָּא בְּעֵינָא לְמִיזִל לְפִשְׁפִּשָׁא כְּגִינָה, אָמַרוּ
וַדַּאי הָא אֲשַׁתְּמוּדְעָאֵת לָהּ, אֲזִלוּ לְאַרְחִייהוּ, וְאִיהִי נִפְקַת לְפִרְשַׁת אוֹרְחִין,
וְאֲשַׁפַּחַת יוֹנָה נּוֹקְבָא, אֲמֵרַת לָהּ יוֹנָה יוֹנָה אֲנִתְ דְהוֹת שְׁלִיחָא מַהֲיִמָּנָא
לְמֵאֲרָךְ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ח) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ, וְאֲתַמַּר בָּהּ (שם
ט) וַתָּשָׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב, תָּבַת לֵיהּ בְּשְׁלִיחוֹתָהּ, בְּאוּמָאָה עַלְהָ
בְּהֵיא יוֹנָה קְדִישָׁא, דְתִיזִיל בְּשְׁלִיחוֹת דִּילֵי, וְתַדַּע אִי בְרִי חֵי אוּ מֵת,
מִיַּד לְעִידָן רַמְשָׁא חֲזָרָה בְּשְׁלִיחוֹתָהּ, דְהִכִּי חֲזָרַת לְנַח לְעֵת עֶרֶב, הֲדָא
הוּא דְכְּתִיב וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב, וְהוֹת מְמַרְטַת גְּדַפְהָא, וְחִפְרַת
פּוּכָא, מִיַּד יְהִבַת קָלָא וְאֲתַפְנִשַׁת לְהֵהוּא עֲלָמָא.

לְבַתֵּר דְהוּוּ אֲזִלִּין בְּאַרְחָא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחִבְרוּי, שְׁאִילוּ לֵיהּ, אַמַּאי כַּד
נִפְיֵק יְנוּקָא מִמְעֵי אַמִּיהּ אִיהוּ עֵינּוּי סְתִימִין, אָמַר לֹוֹן וַדַּאי דָּא

איהו רזא (שם כז א) ותכהן עיניו מראות, באלין מראות דאחזיאו ליה במעי
אמיה פמה נהורין, פמה דחמא יחזקאל במרפבה, לכל ינוקא אחזיין
ליה כפום דרגיה, אחזיין ליה מאתר דאיהו נשמתיה, דאי ישתדל
באורייתא ובפקודין, דינהיר ההוא אתר דאתנטילת נשמתיה, בכמה
נשמתין.

ואיך נחתין בגיניה פמה מרפבות, ואולפין ליה כל אורייתא, ואי אשתדל
בה אדפיר ליה כל מה דהו אולפין ליה במעי אמיה, לבתר אחזיין
ליה גיניהם, דאם עבר על פקודי אורייתא מהו עונשא דיליה, פמה
דאחזיאו ליה אגריה, לבתר דנפיק ממעי אמיה סתים (דף קלו ע"א) עינוי
מפל אינון נהורין, פמה דאתמר ותכהן עיניו מראות, ואלין תה"ו ובה"ו,
הדא הוא דכתיב והארץ היתה תהו ובהו וחשך וכו', והכי איהו מאן
דלא אשתדל באורייתא, עינוי סתים מעלמא דאתי, בטר דאשתדל
באורייתא, מיד ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, דנהרין ליה בנהורא
דההוא עלמא, מיד דאזיל לההוא עלמא, מיד יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד, אתפנשת נשמתא לאתר חד, הדא הוא דכתיב (קהלת יב
ו) והרוח תשוב אל האלהי"ם אשר נתנה, וגופא אשתאר יבשה, הדא
הוא דכתיב ותראה היבשה, לבתר דאתפנשת נשמתיה, קודשא בריך הוא
יימא לשכינתא, תוצא הארץ נפש חיה למינה, מאן חיה אלין חיות
הקדש, ונהרין ליה, דנחתין ליה לקבלא ליה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא
יב) על פפים ישאונה וכו'.

ועוד תוצא הארץ נפש חיה לקבלא ליה, למינה דא בת זוגיה דאתיהיבת
ליה בההוא עלמא, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, פמה חזילין
ומשריין ליקריה, ולבטר אפיק ליה אילנין ועשבין בגנתא דעדן, הדא
הוא דכתיב ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ וכו', כל מה דאתברי בשית
ימי בראשית פלהו מזומן ליה בההוא עלמא, בגן עדן עלאה ותתאה.

דבר אחר זה ספר תולדות אדם, דא ספרא דחנוך נער, דעליה
אתמר (בראשית ה כב) ויתהלך חנוך את האלהי"ם ואיננו פי לקח אותו
אלהי"ם, ואמאי קארי ליה תולדות אדם, אלא הכא רזא דגלגולא, תולדות
אדם אתקרי, דמניה נפק, ואיהו הוה תולדה דיליה, ואמאי אתקרי נער,
אלא הכא רזא (איוב לג כה) ישוב לימי עלומיו, פמה דהוה בקדמיתא לעילא,
ולבטר נחית בההוא דאתמר ביה (בראשית לו ב) והוא נער את בני בלחה ואת
בני זלפה נשי אביו, ויבא יוסף את דבתם רעה, מאי דבתם רעה אלא
דהו מגזעא (דף קלו ע"ב) דאלין דאמרו (תהלים ח ה) מה אנוש פי תזכרנו ובן

אָדָם פִּי תִפְקְדֵנוּ וְתַחֲסְרֵהוּ מֵעַט מֵאֱלֹהִים, דִּיִּהְבַת לִיה פֶּל גְּנֹזֵי שְׁמִיָא,
וְכָל מִפְתָּחֵן דִּילִיה בִּידִיה, וְאַשְׁלִטִיה בְּכָל דִּילִיה, פְּגוּנָא דְמִלְפָא דְאָמֵר
לְיוֹסֵף (בראשית מא ז) רַק הַכֶּסֶף אֲגַדֵּל מִמֶּךָ.

אָמֵר לִיה וְהָא עֲזָא וְעֲזָא לְהוּ אֵלִין, אָמֵר לִיה וְהָא אַחֲרֵנִין הוּ
מִתְפַּנְשִׁין עִמִּיה, אָמֵר לִיה רַבִּי אֲלַעֲזָר וְהָא קוּדְשָׁא פְרִיף הוּא עַד
דְּאֲתִיעֵץ בַּחֲיִילִין דִּילִיה לֹא הוּהוּ עֶבֶד לְאָדָם, דְּאָמֵר נַעֲשֵׂה אָדָם, אָמֵר
לִיה לְאוֹלְפָא דְרִף אַרְץ לְבַנֵּי נֶשָׂא, דְנָטִיל רַבְרָבָא עֲצָה מִדְּזַעִיר מְנִיָה,
וְלֹא עוֹד אֵלָא רִזָּא אַחֲרָא אֵית הַכָּא, לְמִלְפָא דְהוּהוּ לִיה שְׁלִיחָא מְהִימְנָא,
וְהוּהוּ בְעֵי לְמִיָּהֵב לִיה אַגְרִיָה, אָמֵר לְחֲיִילוֹי אָנָּא בְעִינָא לְשִׁלְטָאָה הָאִי
שְׁלִיחָא דִילִי עֲלִיכּוּ, בְּגִין דְּהוּא מְהִימְנָא, אִי אֵית מָאן דִּידַע בֵּיה מְלָה
אַחֲרָא יִימָא, בְּזַמְנָא דְלֹא אֲשַׁפַּח מְקַטְרָגָא עֲלִיה, אָמֵר נַעֲשֵׂה אָדָם.

וְתוּ נַעֲשֵׂה אָדָם, בְּעִינָא אָדָם דִּיעֶבֶד פְּקוּדֵי אוּרִייתָא, וְיִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא,
לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ, וְיִהָא לִיה אַגְרָא טָבָא, וְשׁוֹלְטָנוּ עֲלִיכּוּ, וְדָא
אִיהוּ (ישעיה ס א) נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאָר, דְּהָא מְלֹאכִי עֲלָאֵי אָף
עַל גַּב דְּאִינוּן גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוּ, לֹא עֶבְדֵי גְבוּרָה בְּפוּלְחָנָא דְקוּדְשָׁא
פְרִיף הוּא, דְּאִינוּן פְּלַחִין בְּהַכְרַח, וְלִית לוֹן עֲרוּבָא דְבִשְׂרָא וְיִצְרָא בִישָׂא,
וּבְגִין דָּא נַעֲשֵׂה אָדָם, וְיִשְׁלוּט בְּכוּ, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א כז) וַיְרִדּוּ
בְדִגְתַּת הַיָּם וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגְוִמֵר.

וְתוּ נַעֲשֵׂה אָדָם אָנָּא יְהִיב בֵּיה נִשְׁמָתָא, דְכְּתִיב בְּצַלְמֵינוּ, וְכְּתִיב (תהלים ט
א) אֵף בְּצֶלְמִי יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, וְאַתּוּן יְהִיבוּ בֵּיה רוּחָא וְנַפְשָׂא, וְאַרְעָא
אַרְבַּע יְסוּדִין, וַיְדַמָּה לְכֹלָא עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּמָה דְרַעֲינָא דְלַהוּי שְׁלִיט
וּמְמַנָּא עֲלִיכּוּ, אַצְדִּיקוּ דִּינָא דִילִי, וְיִהָא בְרַעוּ דְלַכוּן, דְּאָנָּא אֲשַׁרֵּי שְׁמִי
עֲלִיה, וְחוֹתְמָא דִילִי בִידִיה, דְּאִיהוּ חוֹתָם הַבְּרִית, מְלֹאכְיָא דְסַטְרָא יְמִינָא
פְּרָכוּ לִיה, וְאַמְרוּ נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם קג ט) פְּרָכוּ יְהוָה
מְלֹאכְיוֹ גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוּ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוּ, וְדָא מִטְטְרוּן, לְקַבְּלִיה
יוֹסֵף לְתַתָּא, וְהוּוּ אַחֲרֵנִין דְּהוּוּ שְׁנֵאִין לִיה וְאַמְרוּ (שם פ ח ה) מָה אָנוּשׁ פִּי
תִּזְכְּרֵנוּ, וּבְגִין דָּא וּבְכָא יוֹסֵף אֵת דְּבַתָּם רַעָה, וְיִשְׁנָאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכֹלוּ דְבָרוּ
לְשָׁלוּם, וְלֹא דְאִינוּן אֵלִין עֲזָא וְעֲזָא לְ, אֵלָא אִינוּן אַחֲרֵנִין דְּאֲתַפְּנָשׁוּ
(ס"א דִּאתְבַּלְלוּ) עִמָּהוּן.

(אמר המניה זה מצאתי בס"א ושוב לשומו כאן).

דְּבַר אַחַר (בראשית ה א) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם וְכוּ', זֶה תְרִין עֶשְׂרֵי אֲנָפִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (יחזקאל א י) וּפְגִי
אֲרוּחָא אֶל תִּמְיוֹן לְאַרְבַּעְתֶּם, וּפְגִי שׁוּר וְגוֹמֵר, וּפְגִי נֶשֶׁר וְגוֹמֵר, בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִים אָדָם חָיָה רַבִּיעָאָה,

וְצָרִיד לְאַסְתְּכֵלָא בְהוּן, בְּאַנְפִין בְּאַרְבַּע גְּוֹוִינֵי דְנִהְרִין בְּהוּן אַרְבַּע חוּת, דְּאַתְמַר בְּהוּן (דְּבָרִים ה' ד) פְּנִים
בְּפָנִים דְּבַר יְהו"ה עִמְכֶם, וּבְמִשְׁה נְאֻמָּר (שְׁמוֹת לג יא) וְדָבַר יְהו"ה אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים, בְּתַר דְּאַהֲדָרוּ
לְאַחוּרָא, קוֹדְשָׁא בְּרִיד הוּא הִדַּר לֹון אַחֲרוֹי, וְדָא אִיהוּ (שֵׁם כג) וְרֵאִית אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרָאוּ, וְאַלִּין
אַיִנוּן פְּנִים דְּנִרְאִין וּפְנִים דְּאִיִּנוּן נִרְאִין.

אַנְפִין חוּרִין בְּעֵנְוָה, אִינּוּן אַנְשֵי חֵיל, אַנְפִין סוּמְקוֹן בְּבִשְׁת, דְּאִית לֹון כְּסוּפָא מִן שְׁמַיָא, אִינּוּן יִרְאִי
אלה"ם, אַנְפִין יִרוּקִין בְּאוּרִייתָא, אִינּוּן אַנְשֵי אֲמַת, אַנְפִין אוּכְמִין בְּמִצְוָה, דְּאִיהִי תְּפִלָּה דִיד, וְתְּפִלִּין
בְּמִשְׁכָּא אוּכְמָא, אִינּוּן שְׁנָאֵי בְּצַע, אֲבָל אַנְפִין בְּלֹא עֵנְוָה וּבְלֹא בִשְׁת וּבְלֹא תוֹרָה וּמִצְוָה, אִינּוּן
תְּהוּ וְבְהוּ וְחֻשְׁד וְרוּח, דְּאַתְמַר בְּהוּן (בְּרֵאשִׁית א ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְּהוּ וְבְהוּ וְכו', דְּאִינּוּן אַחוּרִין עֲלֵמָא
לְתְּהוּ וְבְהוּ, אַנְשֵי חֵיל מוֹרְעָא דְאַבְרָהָם, דְּבִיָּה שְׂכִינְתָא תְּתָא, וְרֵאִי אלה"ם מוֹרְעָא דִיעֻזְקָא, דְּבִיָּה
שְׂכִינְתָא עֲלָא, דְּהִיא אוּצְרָא לְחֻכְמָה, אַנְשֵי אֲמַת מוֹרְעָא דִיעֻזְבֵּי דְאַתְמַר בִּיה (מִיכָה ז ט) תִּתֵּן אֲמַת
לְעֻזְבֵּי, וְבִיָּה ו' דְּאִיהוּ תְּפִאֲרָת, שְׁנָאֵי בְּצַע מְסֻטְרָא דְדוֹד דְּאִיהוּ רְגֵלָא רְבִיעָאָה וְבִיָּה ו', דְּאַתְמַר בִּיה
בְּגִיָּה (שְׁמוּאֵל א יז יד) וְדוֹד הוּא תְּקֻמָּה, הֵיא אִיהוּ שְׁמָא הַהוּ, וּבְגוּנָא אַחְרָא אַתְפְּרִיש לְזִמְנִין הוּה"י,
שְׂכִינְתָא עֲלָא וְתְּתָאָה, עֲמוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא בְּנִינְיָה, וּבְגוּנָא אַחְרָא יְהו"ה מְסֻטְרָא (דְּמִשְׁה) דְּמִטְמַרְוִין,
גְּוִוִּינֵי מִתְּהַכְּזִין לְשִׁית סְרִי בְּשִׂכְנִיתָא כַּד אִיהִי צְרִיכָא לְתַתְּאִין, וְדָא אִיהוּ דְאַמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, דְּבַר נִשְׁ
דְּצָרִיד לְבְּרִית אַנְפּוֹי מִשְׁתַּנִּין בְּכַרוּם, דְּאַתְהַפֵּד לְכַמָּה גְּוִוִּינִים, וְאִית הַפּוּכָא דְגְּוִוִּינִים לְטַב דְּנִהְרִין בְּהוּרָא,
וְאִינּוּן מְרַקְטוֹן מְכַמָּה גְּוִוִּינֵי, וְכַל הֵיא בְּגוּפָא, בְּגוּנָא (דְּגִינְתָא) דְּעָרִין דְּאַתְבְּרִי בְּשְׁמָא דִיהו"ה.

בְּל גְּוִוִּינֵי נְצִירִין דְּאַלִּין גּוֹפִין, וְאִינּוּן בְּגוּנָא דְנִבְלָת אוּרְה דְלַעֲלֵא נְגִלָּל חֲמָה, וְעֲלִיָּהוּ אַתְמַר פְּנֵי מִשְׁה
כְּפְנֵי חֲמָה וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפְנֵי לְבָנָה, וְכַד דִּיוּקְנָא אִית לִיה אַרְבַּע גְּוִוִּינֵי, דְּאִית גְּוִוִּנָא חוּרָא סוּמְקָא
יִרוּקָא אוּכְמָא, נִימִין אִינּוּן כְּכִבְיָא וּמְלֹאכִיא וּמִמְנֵן דְּתַלְיִין מְאַנְפִין כְּחוּשְׁבֵּן נִימִין, וְכִלְהוּ מְשֻׁמְשֵי לְאַנְפִין.

פּוּמָא (בְּמַדְבַּר יב יח) פַּה אֶל פַּה אַדְבַּר בּוּ וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידוּת, פַּה אִיהוּ בְּרָזָא דְכְּרוּבִים, דְּאַתְמַר
בְּהוּן (שְׁמוֹת כה ט) וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרִשֵׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה, אֲלִין שְׁפוּון כַּד אַתְפַּתְחוּ אַתְפַּתְחוּ בְּאַדְנִי
(יְהו"ה), כְּמָה דְאַתְ אֻמַּר (תְּהִלִּים נא יז) אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

וְאַמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, כָּל הַכוּרַע כּוּרַע בְּכַרוּד, וְכַל הוּזוּקַף זּוּקַף בְּשֵׁם יְהו"ה, כַּד אִיהוּ כּוּרַע כְּרוּבִים
סוּכְבִים בְּכַנְפֵיהֶם, וְדָא אִיהוּ סוּכּוּד דְּסוּכָה, דְּאִיהוּ כ"ו ה"ם, וְסִימְנָא יְהו"ה אֲדַנִּי, פְּרִשֵׁי כְּנָפִים
לְמַעְלָה אִיהוּ רְמ"ח, כָּל הוּזוּקַף זּוּקַף בְּשֵׁם, בְּתַרִּין שְׁמֵהּ דְּאִינּוּן אַהִי"ה יְהו"ה, וְסִימְנָא י"א י"א, (דְּבָרִים
י ד) יְהו"ה אֲלֵהִינִי יְהו"ה אַחֵר, חֻכְמָה וּבִינָה עֲלִיָּהוּ אַתְמַר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרִשֵׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה, יְהו"ה
אַחֵר עֲלִיָּהוּ אַתְמַר סְכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפְרֵת וְאִינּוּן ו"ה.

דְּבַר אַחֵר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים, אִינּוּן צוּרַת אֲדָם, דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, פּוֹרְשֵי כְּנָפִים לְמַעְלָה י"ה, סְכְכִים
בְּכַנְפֵיהֶם ו"ה, דְּאִינּוּן אַרְבַּע גְּרָפִין, וְעֲלִיָּהוּ אַתְמַר (שְׁמוֹת יט ד) וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים,
וּכְרוּבִים תְּרִי שְׁפוּון, עַל גַּם הָיוּ עוֹמְדִים, דָּא לִישְׁנָא, וְיִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל, קָלָא דְנִפְיק מְרוּז, וְיַדְבַּר אֲלוֹי
דְּבוּר דְּפוּמָא, וְקָלָא וְדְבוּר תְּפִאֲרָת וּמְלֻכּוּת, וְעֵשֶׂר אֲמוֹת אַרְךְ הַקָּרֶשׁ, וְעֲלִיָּה אַתְמַר (מְלֹאכִי ב ו) תּוֹרַת
אֲמַת הָיְתָה בְּפִיהוּ, דָּא פּוּמָא הִיכַל, וְעֲלִיָּה אַתְמַר אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח.

מְלֻנְאָו מִנְיָה קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים וְדָא לְבָא, כְּרוּבִים כְּנָפֵי רִיאָה, עֲלִיָּהוּ אַתְמַר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרִשֵׁי כְּנָפִים
לְמַעְלָה סְכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפְרֵת, דָּא כַּפְרֵת הַלֵּב, דְּתַמְנֵן (מְשִׁלִּי כ טז) גַּר יְהו"ה נִשְׁמַת אֲדָם,
וּפְגִיָּהֶם אִישׁ אֶל אַחֵיו תְּרִין כְּלִיָּין.

בְּלָבָא דְאִיהוּ קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים אִית תְּרִי בְּתִי, בְּחַד סַם חַיִּים, וּבְחַד סַם מוֹת דְּאִיהִי אִשׁ, בְּתַנָּא רַבָּא דְעָאֵל

לקדש תקדשים, אם זכה סם חיים הנה נפקא מתמן ונהירא באנפוי, וקלא ודבור הנה נפיק מתמן מקודשא בריך הוא ושכינתיה, ואם לא זכה סם מות הנה נפיק מסמרא דשמאלא, והנה קטיל ליה, ומאי ניהו כהנא בגופא, אלא נשמה ורוח ונפש, אינון לקבל כהנים לויים וישראלים, תלת צלותין לקבל תלת קרבנין, ואינון מאכלין דקודשא בריך הוא ושכינתיה.

אם הנה עאל בשכינתא דאיהי סם חיים, סם חיים הנה נפיק לקדמותיה, ואם לאו הא סם המות לקבליה, דאיהי מרה אוכמא, ומינה ימות בר נש בעניית, ואיהי לסמרא שמאלא דלכא, ודא מחול.

בני אהרן רוח ונפש, דאהרן איהו נשמה, תרין בגוי נצח והוד, אם יעלון קרבנא כדקא יאות, הא סם חיים, ואי לאו הא סם מות, דאיהי מרה, אש זרה אוקד לון, דכתיב (ויקרא י"א) ונקריבו לפני יהו"ה אש זרה וגומר, ותצא אש וגומר, אינון סליקו לה מאתרהא, ועאלו לה קמי מלכא דלכא, ולא הנה להו רשו למישאל לתמן, בה קודשא בריך הוא נטיל דינא בהון.

שפון עקימין, לית רשו לכהנא לקרבא בהון קרבנא, דעאל קדם יהו"ה, דעליהו אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון וכו', וכן עיינון עקימין פטורין מן הראייה, הנחש עקלתון תמן, דאיהו נטיל נהוריהו, ופומא אטימא אתקרי טומטום, ואנדרוגים איהו דיוקנא דזכר ונקבה, כגוונא דא איהו בר נש דקליה ודבוריה כגוקבא, ומאן דאיהו חציו עבד וחציו בן חורין, חציו עבד דיצר הרע, וחציו בן חורין דיצר הטוב, כל אלון פטורין מן הראייה, בזמנא דנפקין מן גופא, נפשא דאיהי כגוונא דא, לית לה רשו לאסתכלא בשכינתא, ולא תחוייא קדמיה בשעת פטירתה מן גופא.

פומא דאטימא כדבור, אכן דאיהו יצר הרע שליט עליה, ואתקרי טומטום, בגין דא פטור מן הראייה, דנשמתא ורוחא ונפשא בגין דא ירתון בגלגולא, עד דאתחורן שלמין לאתרייהו כמה דאתייהבו, כמה דאת אמר (קהלת י"ב ז) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ומינה אוילפנא קל וחומר באחרנין דאינון נשמתא ונפשא, ולא עוד אלא דקרא אסחיד עליהו (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם נבר.

ומאן דייתי בגלגולא זמנא קדמאה אם ייתי חוור, אתקנים ביה קרא (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, וכמה יתדע בר נש דאיהו בגלגולא קדמאה, אם הוא קליה (ד' קלז ע"א) כשברים או בתרועה, וגופיה ואנפוי חורין, אם הוא קליה כשברים איהו מזמנא קדמאה, ואם קליה בתרועה איהו מזמנא תנינא, ואם גופיה ירקא ואנפוי ירוקין וקליה תקיעה איהו מזמנא תליתאה, ואם תדר לגוניה, קליה בתקיעה וגופיה חוור ואנפוי חורין, דא איהו כגוניה קדמאה, כמו דאוקמוהו בין דתחמין דחור לגוניה קדמאה, כגוונא דא בהפוקא לטב, וכן אנפוי סומקין וקליה כשברים, ואנפוי ירוקין וקליה תרועה, הא אתתמן.

יעוד אשכנא, בר נש דכל ציורין דליה בארז מישר, שקילין בתקלא, ולומנין שפון אינון עבים, ונפקין מתקונא דציורין ודיוקנין אחרנין, או אינון ארוכין או אינון קצרים, תא חזי ואתה תחזה מכל העם, תכא אוקימנא למנדע תקונין אלון, אנשי חיל עיינון, וראי אלהים אודנין, תדא הוא דכתיב (חבקוק ג א) יהו"ה שמעתי שמעך יראתי, אנשי אמת חוקמא, שונאי בצע פומא, אם חוקמא לאו איהו בשוה עם תקונין אחרנין, דעינין אריכין, ואנפין אריכין, ואודנין אריכין, ופומא אריכא, וחוקמא עבה, תמן אתגליא גלגולא דנפשא, ואם עיינון לא בשוה מאחרנין, תמן אתגליא גלגולא דנשמתא, ואם אודנין לאו בשוה, תמן אתגליא גלגולא דרוחא, פומא בגין דאיהי כללא דכלא, אם לאו איהי בשוה, הא אתמר ביה (שמות כ"ה) פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים, ואם על ארבע גלגולין לא אתתקנה, אתמר בהדיא שעתא (עמוס ב א) ועל ארבעה לא אשיבנו.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתים פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה הדין, ה' בדרך נחמנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול הנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה ישארו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

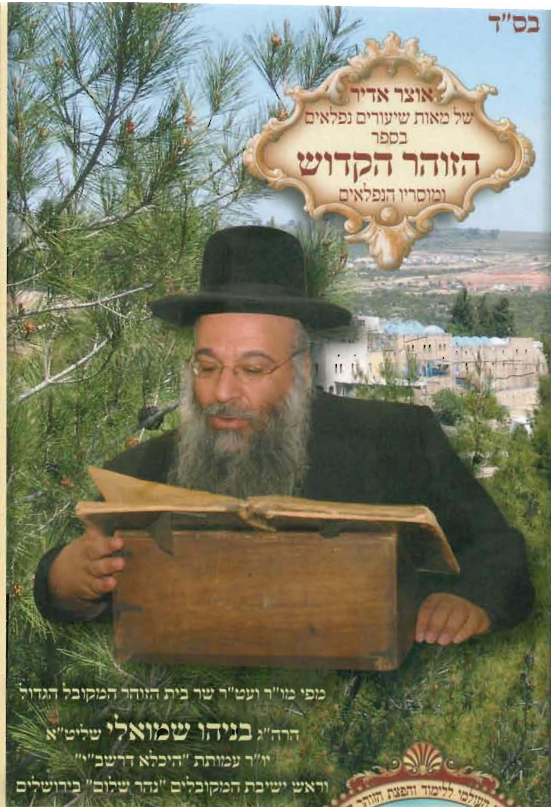
בעזה"י

כס"ד

היכלא דרשב"י

אוצר אדיר
של מאות שיעורים נפלאים
בספר
הזוהר הקדוש
ומוסריו המאלפים
שווה לכל נפש

M.P.3

מפי מו"ר ועט"ר שר בית הזוהר המקובל הגדול
הרה"ג בניהו שמואל'י שליט"א
זו"ר עמותת "היכלא דרשב"י"
וראש ישיבת המקובלים "גדר שלום" בירושלים

היכלא דרשב"י

הרשב"י זי"ע יושב אהנו בלומדינו תורתו
אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו
עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר פמלך
בעטרותיו בראש, וישב בגוון, עכל"ק
(הצה"ק רבי אברהם אזולאי, הצה"ק רבי אברהם גלאנטי זי"ע, א, "אור החמה" קכ"ג ע"ב)